

Penns Tilbud ligefrem uantageligt. Der var sendt Penn en Tegning af Skibet og en nøiagtig Beskrivelse over det, og der var stillet bestemte Fordringer med Hensyn til Maskinernes Indstilling i Skibet, som man ikke vilde fravige. Desuagtet tog Penn ikke det ringeste Hensyn til enkelte, ja endog saa til den vigtigste Fordring, nemlig at Maskinrummet skulde være delt ved et Langskibsflod, som gik gjennem hele Skibet, og desuden ved Tværskodder. Det er nemlig ikke hele Skibet, der sigtes til, naar der i Udvalgets Betænkning — det kom allerede for i Statsrevisionens Betænkning for forrige Statsregnskabsaar — staar, at det er delt i fire vandtætte Rum, men det er til Maskinrummet, som er delt i fire vandtætte Afbelinger. Det havde Penn slet ikke taget noget Hensyn til, men derpaa lagde man overordentlig stor Vægt paa Værftet, og jeg tror med Rette. Det er i det Mindste udtalt, at dersom Banguard havde været forsynet med den Slags vandtætte Indretninger i Maskinen, saa vilde dets Forlis sandsynligvis slet ikke have fundet Sted. Nu vil man kunne sige: Ja, naar Penn ikke havde taget Hensyn til den Fordring, der var stillet af Marineministeriet, kunde man jo atter have henledet hans Opmærksomhed derpaa og opfordret ham til at indkomme med et nyt Tilbud. Hvad der den Gang stillede sig i Veien for mig for ikke at gjøre det, var Hensynet til Liden. Der var allerede gaaet lang Tid nok, inden man kunde skride til Bestillingen af Maskinen, og skulde man nu yderligere forhandle med Penn, saa vilde jeg have fundet det lidet hensigtsmæssigt. Dertil kommer den Betragtning, at, naar et Firma har faaet en Opgave klar og tydelig, og det ikke tager det ringeste Hensyn dertil, saa er der ingen Grund til videre at forhandle med dette Firma, naar man kan faae Arbeidet udført godt og forsvarligt et andet Sted, vel at mærke, naar dette andet Sted er her i Landet. Det har dog upaatvivlelig stor Fordel for Marinen saa vel som for Industrien her til Lands, at Marinen kan faae sine Arbeider, sine Reparationer udførte her, og at et dygtigt Maskinværksted kan blive støttet her i Landet ved Bestillinger ogsaa fra Marinen. Dette Firma har ved tidligere Leverancer godtgjort sin Paa- lidelighed med Hensyn til Arbeidets Udførelse, og det vil jo være det ærede Udvalg og den ærede Ordsværer, som har haat de Udtalelser til Gjennem- syn, der ere fremkomne fra de Kommissioner, som have været nedsatte for at bedømme Mas- kinen, bekjendt, at, idet man har anerkjendt, at flere af de engleste Maskiner have været over- ordentlig gode, saa savner man dog den Om- hyggelighed ved Arbeidets Udførelse, som man gennemgaaende fandt ved Burmeister og Wain's Maskiner. Iøvrigt kan jeg henholde mig til, hvad der om denne Sag er udtalt af det ærede Mindretal i Betænkningen. — Saavidt jeg erin-

drer, staar der endm af Udvalgets Betænkning og af den ærede Ordsværers Udtalelser kun for mig tilbage at omtale, hvad der er yttret om Maskinerne og Prøverne ved „Falkter“ og „Dre- fund“ og navnlig den meget sene Indsendelse til Statsrevisionen af de forlangte Oplysninger. Jeg skal indrømme, at der er gaaet lang Tid hen mellem Statsrevisionens Henvendelse til Marine- ministeriet og dets Besvarelse, men jeg skal til- lade mig her at meddele nogle enkelte Data. Ifølge Statsrevisionens Begjæring af 15de Mai 1876 blev der den 7de Juni næstefter tilfattet den Aktstykkerne vedrørende de i 1874 og 75 an- skaffede Dampmaskiner til Kanonbaadene „Nøen“, „Storebelt“ og „Lillebelt“, og saa snart Sagen angaaende „Nøens“ Maskiner var afsluttet ved Ministeriets Skrivelse til Firmaet af 2den De- cember 1876, og dets Svarskrivelse af 4de samme Maaned var indløbet, bleve de derhen hørende Aktstykker under 7de December tilfattede Stats- revisionen, og i Forbindelse dermed blev der til- lige sendt Aktstykkerne vedrørende Afgjørelsen af Forholdet med Hensyn til Maskinen i „Falkter“, som ikke udtryffeligt var begjæret af Statsrevi- sionen, da disse Maskiner vare anskaffede i 1873—74. — Hvad angaar den anden Del af Statsrevisionens Spørgsmaal, nemlig Prøven med selve Kanonbaaden, da fandt Ministeriet det ret- test at udsætte Besvarelsen indtil Kanonbaadens Togt i 1876 var endt, hvorom Statsrevisionen blev underrettet ved Skrivelse af 7de September. Naar man nu lægger Mærke til disse Forhold og disse Hen- syn som Ministeriet troede at burde tage, og til, at Forlangendet om nærmere Oplysninger indkom til Ministeriet netop paa en Tid, hvor det paa- gjældende Kontor, hvorfra Besvarelsen skulde ud- gaa, var fuldt optaget af Arbeide med Udfattelsen af selve Regnskabet, saa tror jeg, man vil finde det forklarligt, at Oplysningerne ikke ere ind- komne tidligere, og jeg tror i det Hele ikke, det er rigtigt, naar man paaftaar, at Besvarelsen fra de militære Ministerier — saavidt jeg erindrer gjælder det dem begge — ere indkomne med en høi Grad af Langsomhed.

J. M. Hansen: Det forholder sig ganske rigtigt, hvad der blev anført af den ærede Rigs- dagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Ame- stad), at jeg i et tidligere Møde henviste til den mærkelige Bestemmelse i Kjøbekontrakten og Skjød- tet angaaende Salget af Frederikskirken, som siger, at efter Statsraad Lietgens og Entes Død vil Kir- kens Benyttelse overgaa til Staten, forsaavidt der ikke efter deres Død findes en Disposition, der er godkjendt af Finantsministeren, og som bestemmer anderledes. Jeg oplæste Ordene, og jeg fandt, hvad jeg endnu finder, at den Formodning, jeg udtalte om, at muligvis en saadan Godkjendelse af en eller anden Disposition allerede var givet ved Salget af Frederikskirken, meget vel og fuldstæn-